

Arrest

**nr. 99 411 van 21 maart 2013
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 6 juli 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 24 mei 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond verklaard wordt en van het bevel om het grondgebied te verlaten, betekend op 7 juni 2012 .

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 februari 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 25 januari 2010 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 28 april 2010 werd de in punt 1.1. bedoelde aanvraag ontvankelijk verklaard.

1.3. Bij beslissing van 24 mei 2012 werd de in punt 1.1. bedoelde aanvraag evenwel ongegrond verklaard. Deze beslissing wordt betekend op 7 juni 2012 en vormt de eerste bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“ (...) in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 28.04.2010, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

De arts-adviseur komt in zijn medisch verslag van 11.05.2012 tot volgend besluit:

"Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen actuele aandoening die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Kosovo."

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit.

of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). (...)"

1.4. Op 7 juni 2012 wordt aan de verzoekende partij eveneens een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht.

Dit vormt de tweede bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"(...) * De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art 7, alinea 1,2° van de Wet van 15 december 1980)

* Werd niet erkend als vluchteling (...)"

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaande middelen blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. In wat als een eerste middel kan beschouwd worden, werpt verzoeker op, *"Schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 15/12/1980 : van artikel 62 van de Vreemdelingenwet : van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen + schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel."*

Verzoeker betoogt als volgt:

"DOORDAT verweerder stelt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf, door verzoeker ingediend op 25 januari 2010, ontvankelijk is doch ongegrond om reden dat het door verzoeker aangehaalde medisch probleem niet kan worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van art. 9ter van de Wet van 15/12/1980 daarbij verwijzend naar een evaluatie van de arts-adviseur dd. 11 mei 2012 volgens dewelke er geen actuele aandoening in hoofde van verzoeker zou bestaan dewelke een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is.

TERWIJL verzoeker bij zijn aanvraag dd. 25 januari 2010 en navolgende schrijvens dd. 19 april 2010, dd. 2 januari 2011, dd. 29 mei 2011, dd. 28 augustus 2011, dd. 29 november 2011 en dd. 4 maart 2012 diverse medische verslagen had voorgelegd (o.a. dd. 14/04/2010, dd. 19/08/2011, dd.

02/12/2010, dd. 20/11/2009, dd. 20/05/2011, dd. 24/05/2011, dd. 25/11/2011 en dd. 28/02/2012 van dokter J. Van Deun), waaruit voldoende bleek dat hij wel degelijk lijdt aan enkele medische aandoeningen die van die aard zijn dat een terugkeer naar zijn herkomstland wel degelijk een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit.

Uit de door de FOD Binnenlandse Zaken gegeven motivering blijkt niet dat verweerder in de bestreden beslissing van niet-gegrondheid van de aanvraag om machtiging van verblijf de diverse gegevens die beschikbaar zijn in verzoekers dossier op een zorgvuldige en redelijke manier in acht heeft genomen.

Door de aanvraag tot verblijfsmachtiging af te wijzen op grond van het feit dat uit de voorgelegde verslagen niet zou blijken dat verzoeker zou lijden aan een

medische aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling bij een terugkeer, blijkt dat verweerder niet in alle objectiviteit alle concrete en individuele elementen die werden aangehaald in het verzoekschrift tot verblijfsmachtiging dd. 25 januari 2010 en diverse navolgende schrijvens, zowel afzonderlijk alsook gemeenschappelijk, voldoende en op een redelijke wijze in overweging heeft genomen.

Ten eerste schendt verweerder de zorgvuldigheidsverplichting (algemeen rechtsprincipe) door na te laten binnen een 'redelijke termijn' de bestreden beslissing te nemen.

De aanvraag cfr. art. 9ter Vw. van verzoeker dateert van 25 januari 2010, terwijl de bestreden beslissing pas werd genomen op 24 mei 2012, hetzij twee jaren en vier maanden later.

Verweerder schendt het principe van "goed beheer".

Dit principe houdt in dat verweerder door zijn optreden of het nalaten hiervan, geen schade mag berokkenen aan de verzoekende partij,

De vraag dient te worden gesteld of de vertraging in casu had kunnen vermeden of beperkt worden.

De lange duur van de procedure zou desgevallend kunnen worden verantwoord door de zorg om een grondige enquête te voeren.

Het principe van goed beheer omvat het recht op (juridische) zekerheid en het nodige respect voor het rechtmatige vertrouwen van de burger.

Het principe van de beoordeling van de belangen dat gekoppeld is aan het principe van goed beheer, houdt in dat de beslissingen tijdens de voorbereidingsfase zorgvuldig worden voorbereid en dat tijdens de beslissingsfase een redelijke keuze wordt gemaakt (principe van proportionaliteit).

In casu bestaat er geen enkele objectieve grondslag waarom verweerder meer dan twee jaren tijd nodig had om de bestreden beslissing te nemen.

Ten tweede blijkt uit de door verzoeker voorgelegde objectieve en verifieerbare medische verslagen dat een gespecialiseerde medische behandeling van verzoeker momenteel lopende is en dat er tevens nog medische behandelingen voorzien zijn.

Als uit de verslagen van zijn behandelende artsen blijkt dat er medische behandelingen (door o.a. een neuroloog en een huisarts) lopende zijn en dat verdere medische behandelingen noodzakelijk zijn ; dan zou dit redelijkerwijze moeten kunnen volstaan.

De ambtenaar-geneesheer beperkt zich in zijn advies dd. 11 mei 2012 , waarop verweerder zijn weigeringsbeslissing dd. 24 mei 2012 heeft gebaseerd, hoofdzakelijk tot het geven van een loutere verwijzing naar de door verzoeker voorgelegde verslagen om daarvan vervolgens een uiterst korte synthese weer te geven.

Uit de lezing van het advies van de arts-attaché dd. 11 mei 2012 blijkt alleszins niet dat deze laatste een grondig onderzoek heeft gevoerd van alle door verzoeker voorgelegde medische verslagen.

De door verzoeker voorgelegde medische getuigschriften bevatten wel degelijk meer dan voldoende gegevens waaruit blijkt dat de aandoeningen van verzoeker ernstig zijn en dat een terugkeer naar het herkomstland om die reden is uitgesloten,

De voorgelegde gegevens zouden redelijkerwijze moeten kunnen volstaan.

Het advies dd. 11 mei 2012 is minstens voorbarig aangezien er aanvullende medische onderzoeken voorzien zijn waarna verdere diagnoses kunnen worden opgesteld.

Minstens werden de medische aandoeningen waaraan verzoeker lijdt door de ambtenaar-geneesheer ten onrechte geringschat.

De medische aandoeningen waaraan verzoeker lijdt laten hem niet toe om te reizen.

Uit de door verzoeker voorgelegde medische attesten bleek integendeel dat de medische aandoeningen waaraan hij lijdt van die aard zijn dat een verdere medische opvolging in België noodzakelijk is.

Uit de door verzoeker voorgelegde medische verslagen bleek dat een gegronde verklaring van de aanvraag tot verblijfsmachtiging cfr. artikel 9ter van de Vw. wel degelijk een rationele en aanvaardbare oplossing is.

Ten derde schendt verweerder de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verweerder had de mogelijkheid om verzoeker aan een medisch onderzoek te onderwerpen doch heeft ten onrechte nagelaten om dit te doen.

Een medisch onderzoek had ongetwijfeld een ander licht geworpen op de zaak.

Door verzoeker niet aan een medisch onderzoek te onderwerpen, doch zich te beperken tot het advies van de ambtenaar-geneesheer, dat uiterst voorbarig was, schendt verweerder de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel.

Gelet op de diverse voorgelegde medische verslagen, was het noodzakelijk om verzoeker minstens aan een medisch onderzoek te onderwerpen.

Door dit niet te doen, doch zich te beperken tot een verwijzing naar het voorbarige en foutieve advies van de ambtenaar-geneesheer, heeft verweerder op kennelijk onredelijke wijze besloten om de aanvraag op grond van artikel 9ter Vw. ongegrond te verklaren.

Indien de arts-attaché tot een andersluidende conclusie wilde komen, had hij bij verzoeker of bij zijn arts specifieke informatie kunnen opvragen aangaande de mogelijkheid van verzoeker om te reizen naar Kosovo ; gelet op zijn medische toestand, en aangaande het causaal verband tussen beide ; of verzoeker onderwerpen aan een medisch onderzoek om zijn actuele medische toestand en de mogelijkheid om te kunnen reizen naar het herkomstland te achterhalen alsook het causaal verband tussen beide, wat in casu ten onrechte niet is gebeurd.

De arts-attaché raadpleegde geen deskundige , noch werd er gecorrespondeerd met de behandelende arts van verzoeker, aangaande de gezondheidsproblemen van verzoeker.

De arts-attaché heeft op voorbarige en onterechte wijze de door verzoeker voorgelegde verslagen tegengesproken.

Dat de medische toestand van verzoeker wel degelijk ernstig is en in erge mate werd onderschat, wordt aangetoond aan de hand van een recent medisch verslag dd. 22 juni 2012 van dokter J, Van Deun. (Stuk 4)

("... De mogelijkheden in Kosovo op dit gebied zijn erg beperkt, om niet te zeggen onmogelijk.

Een opvolging hier in het land is dan ook meer dan gewenst.

Gezien de belangrijke lage rug pijn en ischias is een verblijf hier wenselijk, daar een auto- of treinreis duidelijk de zake zal verergeren,")

Uit dit recente medische verslag blijkt duidelijk dat de medische toestand van verzoeker van die aard dat het plotse staken van de lopende medische behandeling tegenaangewezen is.

De inhoud van dit recente medische verslag van de behandelende arts van verzoeker spreekt voor zich en laat geen enkele twijfel bestaan dat verweerder de huidige medische toestand van verzoeker verkeerd heeft beoordeeld.

Verweerder heeft ten onrechte de door verzoeker voorgelegde medische verslagen op een niet-onderbouwde wijze weerlegd.

Verweerder is tekortgeschoten in zijn zorgvuldigheidsplicht.

Het is duidelijk dat de aangevochten beslissing foutief is en onafdoende gemotiveerd en dat zij een schending uitmaakt van de motiveringsplicht zoals bepaald in de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel.

Tegelijk schendt de bestreden beslissing artikel 62 Vw. en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29/07/1991.

Overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden.

Artikelen 2 en 3 van de Wet van 29/07/1991 voorzien dat de bestuurshandelingen, onder haar toepassingsgebied vallend, uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en de feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn.

De motivering moet correct zijn en afdoende, en de omvang van de motivering moet aangepast zijn aan het belang van de beslissing.

De motivering is niet afdoende als het gaat om :

Vage, duistere of niet terzake dienende uitleg, onduidelijke, onnauwkeurige, ongeldige of niet plausibele motiveringen, stereotiepe, geijkte of gestandaardiseerde motiveringen (Van Heule D., De motiveringsplicht en vreemdelingenwet, TVVR 1993,67 ev.)."

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen betreffen zoals de titel van de wet het reeds weergeeft, de uitdrukkelijke motiveringsplicht. Deze artikelen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002,

nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve te worden behandeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht, zoals verzoeker ook uitdrukkelijk zelf aangeeft.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is, bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.3. Met haar theoretische uiteenzetting inzake de schending van de motiveringsplicht in fine van het betoog, haar bloot betoog dat uit de motivering van de bestreden beslissing niet blijkt dat *“de diverse gegevens die beschikbaar zijn in verzoekers dossier op een zorgvuldige en redelijke manier in acht (werden) genomen”*, haar overtuiging dat uit de afwijzing van haar aanvraag om verblijfsmachtiging blijkt dat verwerende partij *“niet in alle objectiviteit alle concrete en individuele elementen die werden aangehaald (...) zowel afzonderlijk alsook gemeenschappelijk, voldoende en op een redelijke wijze in overweging heeft genomen”*, dat uit door haar overgemaakte medische verslagen *“voldoende bleek dat hij wel degelijk lijdt aan een medische aandoening die van die aard is dat een terugkeer naar zijn herkomstland wel degelijk een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit”*, dat *“de medische aandoeningen waaraan verzoeker lijdt door de ambtenaar-geneesheer ten onrechte geringschat (werden)”*, en dat uit de overgemaakte medische verslagen blijkt dat *“een gegronde verklaring van de aanvraag verblijfsmachtiging cfr. artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet wel degelijke een rationale en aanvaardbare oplossing is”*, toont verzoekende partij geen schending aan van de in het middel opgeworpen bepalingen en beginselen. Dergelijk algemeen betoog is vatbaar voor herhaling in ontelbare andere verzoekschriften.

2.4. De Raad dient samen met de verwerende partij vast te stellen dat artikel 9ter van de Vreemdelingenwet niet voorziet dat de aanvraag om een verblijfsmachtiging om medische redenen moet behandeld worden binnen een welbepaalde termijn of dat de verblijfsmachtiging om medische redenen moet toegekend worden omwille van het overschrijden van een bepaalde behandelingstermijn. Verder blijkt dat verzoekers aanvraag na vier maanden reeds ontvankelijk verklaard werd en dat vervolgens de behandeling ten gronde van de aanvraag afgerond een jaar in beslag genomen heeft. Dit kan, gelet op het grote aantal aanvragen om verblijfsmachtiging dat de verwerende partij te verwerken krijgt en gelet op de inschakeling van de arts-adviseur die een advies dient over te maken aan de verwerende partij aangaande de medische situatie van verzoeker, bezwaarlijk als een onredelijke behandelingsduur bestempeld worden. Bijkomend ziet de Raad niet in op welke wijze verzoeker een nadeel ondervond door de behandelingstermijn van zijn aanvraag aangezien hij tijdens de behandeling ten gronde van zijn aanvraag in het bezit bleef van een attest van immatriculatie. Verzoeker heeft derhalve ook geen belang bij zijn kritiek.

2.5. In het administratief dossier bevindt zich het advies van de arts-adviseur van 11 mei 2012 waarop de eerste bestreden beslissing steunt. Verzoekers voegt het ook bij zijn verzoekschrift. Het luidt als volgt:

“Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 01.02.2010. Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen:

1. Beknopt chronologisch overzicht van de voorgelegde medische stukken

<i>Datum</i>	<i>Wat?</i>	<i>Dokter</i>	<i>Relevant mbt. 9ter aanvraag</i>
--------------	-------------	---------------	------------------------------------

14/4/2010	Medisch attest	[V.D.], neuroloog	idem
19/8/2011	Medisch attest	[V.D.], neuroloog	Betrokkene zou in 2009 het slachtoffer geweest zijn van een zwaar verkeersongeval, hetgeen nekpijn en de duizeligheid zou verklaren.
2/12/2010	Medisch attest	[V.D.], neuroloog	Idem, bij klinisch onderzoek: "vaag cervicaal beeld en lichte ischias links L5"
20/11/2009	Medisch attest	[V.D.], neuroloog	Vertigo aanvallen, sekwellen ontberingen, chronisch longlijden R/Ibuprofen, Amoxicilline, Actifed
20/5/2011	Medisch attest	[V.D.], neuroloog	idem
24/5/2011	Medisch attest	[V.D.], neuroloog	"best verdere opvolging"
25/11/2011	Medisch attest	[V.D.], neuroloog	Betrokkene zou naast het verkeersongeval in 2009 "het slachtoffer van zware mishandelingen" geweest zijn
28/2/2011	Medisch attest	[V.D.], neuroloog	Geen veranderingen jongste 6 maand

II. Analyse van dit medisch dossier leert mij het volgende:

Uit de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische attesten blijkt dat betrokkene een chronische nek- en rugpijn zou hebben, zich duizelig zou voelen, en slaapstoornissen zou ondervinden, zonder noemenswaardige evolutie de laatste tijd.

Het betreft hier dus een goedaardige, chronische evolutie na mogelijks een verkeersongeval in 2009.

Er worden ook "mishandelingen" vermeld, echter zonder het minste detail over de ware aard en ernst hiervan, zodat deze verklaringen weinig geloofwaardig overkomen.

Als behandeling worden niet-steroidale anti-inflammatoire middelen voorgeschreven (Rofenid bv.), maar wij blijven totaal in het ongewisse of deze werkelijk genomen werden, noch weten we in welke dosissen of frequenties.

Er is geen sprake van hospitalisaties of andere daadwerkelijke behandelingen.

De prognose wordt goed genoemd.

Deze aandoeningen, zoals beschreven in de medische verslagen vormt echter geen reëel risico in de zin van art 9ter.

III. Mogelijkheid tot reizen en mantelzorg

Uit de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften/verslagen blijkt niet dat er bij de betrokkene sprake is van een actuele strikte medische contra-indicatie om te reizen (depressie vormt geen strikte medische contra-indicatie om te reizen).

Op basis van de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften blijkt niet dat mantelzorg op dit ogenblik strikt medisch vereist is.

IV. Conclusie

Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen actuele aandoening die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Kosovo. [...]"

2.6. Uit het hierboven vermeld advies van de arts-adviseur blijkt dus dat verzoeker lijdt aan bepaalde aandoeningen, waarbij zijn toestand wordt beschreven als een "een goedaardige, chronische evolutie na mogelijks een verkeersongeval in 2009". De arts-adviseur maakt gewag van een behandeling met "niet-steroidale anti-inflammatoire middelen" maar specificeert dat hij "totaal in het ongewisse (blijft) of deze werkelijk genomen werden" en evenmin kennis heeft van "welke dosissen of frequenties". Hij stipt aan dat er geen sprake is van hospitalisaties of andere daadwerkelijke behandelingen en dat de prognose goed wordt genoemd. Hij besluit dat "Deze aandoeningen, zoals beschreven in de medische verslagen vormt echter geen reëel risico in de zin van art 9ter".

2.7. Verzoeker poogt het advies van de arts-adviseur van 11 mei 2012 te minimaliseren en is van oordeel dat dit beperkt is "hoofdzakelijk tot het geven van een loutere beschrijving van de door verzoeker voorgelegde verslagen om daarvan vervolgens een uiterst korte synthese weer te geven" maar dit betoog mist op zicht van het hierboven aangehaalde advies feitelijke grondslag. Verzoeker gaat niet in concreto in op de vaststellingen van de arts-adviseur van 11 mei 2012. Verzoeker doet in se niet meer dan een algemene zienswijze verstrekken aangaande zijn medische situatie, namelijk "een gespecialiseerde medische behandeling is lopende en er zijn nog medische behandelingen voorzien", met daaraan gekoppeld de overtuiging dat de overgelegde gegevens moeten volstaan. Dit kan de bestreden beslissing die steunt op het advies van de arts-adviseur van 11 mei 2012 niet onderuit halen. Verzoeker is de overtuiging toegedaan dat de arts-adviseur geen grondig onderzoek heeft verricht en

dat er aanvullende medische onderzoeken hadden dienen plaats te grijpen maar legt niet uit waarom dit noodzakelijk is gelet op wat er kan gelezen worden in het advies van de arts-adviseur van 11 mei 2012.

2.8. Verder concretiseert verzoeker niet waarom de arts-adviseur gelet op het verstrekte advies, een deskundige had dienen te raadplegen of correspondentie had dienen te voeren met de door verzoeker geraadpleegde arts. Evenmin legt verzoeker uit waarom in de door de arts-adviseur geschetste omstandigheden een medisch onderzoek zich opdrong of waarom de verwerende partij daaromtrent diende te motiveren in de bestreden beslissing. De overtuiging dat een medisch onderzoek zich opdrong volstaat te dezen niet. De Raad wijst erop dat artikel 9ter van de Vreemdelingenwet alleszins niet voorziet in een verplicht medisch onderzoek aangezien hierin gesteld wordt: *“(…) De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De beoordeling van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”*

Verzoeker is de overtuiging toegedaan dat het advies van de ambtenaar-geneesheer *“voorbarig (…) en foutief is”* maar dit wordt eens te meer niet geconcretiseerd. Verzoeker poneert dat de arts-adviseur *“op een voorbarige en onterechte wijze de door verzoeker voorgelegde verslagen (heeft) tegengesproken”*, maar laat na dit in concreto uit te werken. Uit het advies van de arts-adviseur van 11 mei 2012 blijkt dat hij van oordeel is dat er geen sprake is van een actuele strikte medische contra-indicatie voor verzoeker om te reizen. Verzoeker is van oordeel dat de arts-adviseur allerlei initiatieven had dienen te ontwikkelen in verband met verzoekers mogelijkheid om naar Kosovo te reizen, maar verzoeker negeert totaal de vaststelling van de arts-adviseur dat er geen contra-indicatie voor een terugreis naar Kosovo is. Verzoeker toont nergens aan dat in de medische attesten die hij heeft voorgelegd vooraleer de bestreden beslissing getroffen werd, hieromtrent iets anders meegedeeld werd. Voor zover verzoeker verwijst naar een recent medisch verslag van 22 juni van dr. J.V.D. dient de Raad op te merken dat dit stuk dateert van na het treffen van de eerste bestreden beslissing. De Raad kan niet besluiten tot de onwettigheid van de eerste bestreden beslissing aan de hand van een stuk waarover de verwerende partij niet beschikte op het ogenblik dat ze deze beslissing trof en dat dus niet aan de arts-adviseur kon verstrekt worden ter beoordeling ervan.

Het eerste middel is ongegrond.

2.9. In wat als een tweede middel kan beschouwd worden, werpt verzoeker de schending op van artikel 3 EVRM.

Verzoeker betoogt als volgt:

“Uit de diverse door verzoeker voorgebrachte verslagen bleek dat de medische aandoeningen van verzoeker van die aard zijn dat hij nood heeft aan een regelmatige opvolging door een neuroloog en huisarts en dat er geen alternatieven bestaan voor de lopende behandeling.

De voorgelegde verslagen betreffen objectieve en verifieerbare documenten.

Verweerder had de mogelijkheid om verzoeker aan een medisch onderzoek te onderwerpen doch heeft ten onrechte nagelaten om dit te doen.

Een medisch onderzoek had ongetwijfeld een ander licht geworpen op de zaak.

Het is onredelijk dat verweerder verzoeker niet aan een medisch onderzoek heeft onderworpen, doch zich beperkt heeft tot een verwijzing naar het advies van de ambtenaar-geneesheer dd. 11 mei 2012, dat foutief en voorbarig was.

Het gegrond verklaren van verzoekers aanvraag tot verblijfsmachtiging cfr. artikel 9ter Vw. is een redelijke, rationele en aanvaardbare oplossing.

Om al de hierboven aangehaalde redenen dienen derhalve de beslissingen van verweerder dd. 24 mei 2012 en dd. 7 juni 2012 (Bijlage 13) te worden vernietigd”.

2.10. De eerste bestreden beslissing steunt op een advies van de arts-adviseur van 11 mei 2012 die de medische situatie van verzoeker heeft beoordeeld. Op grond hiervan komt de verwerende partij tot de conclusie:

“Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit.

of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft. Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).(...)"

Er dient te worden opgemerkt dat artikel 3 EVRM vereist dat de verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat, in het land waarnaar ze mag worden teruggeleid, zij een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonteerende behandeling. Diegene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt zal zijn beweringen moeten staven met een begin van bewijs, zodat inzonderheid blote en niet geconcretiseerde beweringen alsook de overtuiging inzake een onmenselijke behandeling, zoals geuit in onderhavig verzoekschrift, op zich niet volstaan om een inbreuk op artikel 3 van het EVRM aan te tonen. Voor het overige kan verwezen worden naar de bespreking van het eerste middel.

Het tweede middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend dertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA